Lieta Nr.C10092414
Lietvedības Nr.C0362-15/06

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 05.novembrī, Bauskā,

Bauskas rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese I.Bogdanova,

rakstveida procesā izskatīja Bauskā, Zaļā ielā 12, civillietu **Lindorff Oy Latvijas filiāles** maza apmēra prasībā pret **/pers. A/** par naudas piedziņu un

k o n s t a t ē j a :

Lindorff Oy Latvijas filiāle, vienotais reģistrācijas Nr.40003514990, turpmāk – prasītājs, cēlusi tiesā maza apmēra prasību par naudas piedziņu no /pers. A/, personas kods /personas kods/, turpmāk – atbildētāja.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 08.martā starp AS „GE Money" (iepriekšējais nosaukums "RD LĪZINGA GRUPA", tagadējais nosaukums "MG Capital"), turpmāk – Cedents, un prasītāju tika noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kura nosacījumiem prasītājs ieguva prasījuma tiesības uz atbildētājas saistībām ar visām blakus tiesībām.

Prasītājam tika cedēts prasījums pret atbildētāju, kas sastāv no pamatsummas parāda Ls 255,34 apmērā un procentu parāda Ls 9,53 apmērā. Papildus prasītājs saskaņā ar Cesijas līguma 1.2.punktu prasa līgumsoda samaksu par nokavētiem maksājumiem, kurus atbildētājam bija jāveic saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem un atmaksas grafiku.

Atbildētājas un Cedenta starpā pastāvēja saistība, aizdevums Civillikuma 1934.panta izpratnē, pienākums šo saistību abpusēji pildīt un prasīt tā izpildījumu, pamatojoties uz Aizdevuma līgumu Nr.1121605974, turpmāk – Aizdevuma līgums.

Cedents no savas puses līgumu ir izpildījis un ar Līguma noslēgšanas dienu izsniedzis atbildētājai naudas aizdevumu. Puses vienojās, ka līdz 2010.gada 25.jūlijam atbildētāja saskaņā ar līgumā norādīto grafiku 24 mēnešu laikā veic aizdevuma pamatsummas Ls 600 un aizdevuma lietošanas procentu Ls 168,55 atmaksu prasītājam. Saskaņā ar līguma grafiku ikmēneša maksājums ir Ls 32,02. Atbildētāja savas saistības nav izpildījusi pienācīgi, tādēļ prasītājs lūdz piedzīt parādu.

Līgumiskie procenti 13,56 *euro* jeb Ls 9,53 tika aprēķināti par laika periodu no 2009.gada 25.novembra līdz 2010.gada 26.jūlijam. Saskaņā ar līgumu atbildētājai bija nepieciešams veikt 239,83 *euro* jeb Ls 168,55 procentu apmaksu. Ņemot vērā to, ka iemaksas procentos ir ieskaitītas 226,27 *euro* jeb Ls 159,02 apmērā, atlikusī procentu starpība sastāda 13,56 *euro* jeb Ls 9,53.

Atbildētājai neveicot maksājumus, ir sācies nokavējums, un saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem prasītājam ir tiesības aprēķināt un pieprasīt līgumsodu 10 % apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu. Prasītājs saskaņā ar līguma noteikumiem ir aprēķinājis līgumsodu un pieprasa to 37,69 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. un 1759.pantu prasītājs ir aprēķinājis likumiskos procentus 86,89 *euro* apmērā par 1435 dienām par laika periodu no 2010.gada 26.jūlija līdz 2014.gada 21.jūlijam no parāda pamatsummas 363,32 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam prasītājam ir tiesības saņemt procentus 6 % gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas parādu kopsummā **501,46 *euro***, kas sastāv no galvenā parāda 363,32 *euro*, līgumiskajiem aizdevuma lietošanas procentiem 13,56 *euro*, likumiskiem procentiem 86,89 *euro*, līgumsoda 37,69 *euro*, kā arī piedzīt tiesas izdevumus un noteikt prasītājam tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no neapmaksātās parāda pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasība ir pamatota uz Civillikuma (turpmāk – CL) 1., 1587., 1651., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1793., 1801., 1828., 1838., 1943.panta.

Par saņemto prasību atbildētājai paziņots ar ierakstīto vēstuli uz prasības pieteikumā norādīto adresi, kas ir arī atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adrese. Atbildētāja neiesniedza rakstveida paskaidrojumus par prasību. Atbildētājai izskaidrota Civilprocesa likuma, turpmāk – CPL, 250.^{21} panta otrā daļa, kas noteic, ka tiesa papildus informē atbildētāju par to, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī par to, ka atbildētāja var lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

CPL 250.^{25} panta pirmā daļa nosaka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā.

2015.gada 19.janvārī tiesa paziņoja pusēm , ka lietas izskatīšana notiks rakstveida procesā 2015.gada 26.maijā (l.l.37).

2015.gada 19.janvārī tiesa saskaņā ar CPL 149.panta ceturto daļu pieprasīja prasītājam sniegt paskaidrojumus, lai precizētu lietas apstākļus, un proti, sniegt paskaidrojumus par to, kādi pierādījumi apliecina, ka atbildētājai faktiski tika izsniegts aizdevums, kad un kādā apmērā, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2015.gada 09.martam (l.l.37). Vienlaikus prasītājam tika izskaidroti CPL 93.panta noteikumi par pieradīšanas pienākumu un pierādījumu neiesniegšanas procesuālās sekas, kā arī CPL 112.pantā paredzētās tiesības lūgt izprasīt pierādījumus no citām personām.

2015.gada 30.janvārī tiesā saņemts prasītāja lūgums (l.l.40), kurā prasītājs paskaidro, ka atbildētājai saskaņā ar Aizdevuma līgumu tika pārskaitīts aizdevums Ls 600, vienojoties, ka no aizdevuma summas tiks ieturēta komisijas maksa Ls 10 jeb 14,29 *euro* apmērā. Ņemot vērā minēto, atbildētājai faktiski tika izsniegts aizdevums Ls 590 jeb 839,49 *euro* apmērā, ko apliecina pielikumā esošais maksājuma uzdevums Nr.3202. prasītājs lūdz pievienot lietas materiāliem minēto maksājuma uzdevumu.

2015.gada 26.maijā tiesa nolēma atlikt lietas izskatīšanu, lai saskaņā ar CPL 93.panta ceturto daļu paziņotu pusēm, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka kopš aizdevuma atmaksas termiņa iestāšanās – 2010.gada 25.jūlijā ir iestājies jebkāds apstāklis, kas saskaņā ar CL 1902.-1906.pantu pārtrauca noilgumu (l.l.48, 49).

Par to, ka lietas izskatīšana notiks rakstveida procesā 2015.gada 05.novembrī, pusēm paziņots rakstveidā 2015.gada 27.maijā (l.l.49). Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei, nav pieteikušas jebkādus lūgumus, izņemot 2015.gada 15.jūnijā no prasītāja saņemto lūgumu pievienot papildus pierādījumus (l.l.51).

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, izskaidrojusi procesuālo darbību neizdarīšanas sekas, tiesa atzina, ka prasība ir noraidāma kā nepierādīta un nepamatota.

CL 1402.pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

CL 1511.pants nosaka, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

CL 1590.pants nosaka, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu, un šī tiesība pāriet arī uz viņu mantiniekiem, izņemot tos gadījumus, kad saistība pēc līguma aprobežota ar līdzēja personu, vai kad līguma priekšmets ir tāda darbība, kurā ir nozīme paša saistītā sevišķām personiskām spējām un attiecībām.

CL 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietā esošais pierādījums – 2008.gada 14.jūlijā noslēgtais Aizdevuma līgums Nr.1121605974 (l.l.10-11) apliecina, ka minētajā datumā AS "GE Money", vienotais reģistrācijas Nr.40003346547, un atbildētāja vienojās par to, ka Cedents kā aizdevējs izsniegs atbildētājai kā aizņēmējai aizdevumu Ls 600 uz laiku līdz 2010.gada 25.jūlijam. Saskaņā ar Aizdevuma līguma papildus noteikumos norādītajām definīcijām aizdevums ir naudas aizdevums, ko aizdevējs vai tā sadarbības partneris izmaksājis (-usi) aizņēmējam skaidrā naudā vai pārskaitījis (-usi) uz aizņēmēja kontu. Aizdevuma līguma pamatnoteikumos ir iekļauts nosacījums, ka aizdevums tiek izsniegts, pārskaitot starpību starp aizdevuma pamatsummu un ieturēto komisijas maksu uz aizņēmēja iesniegumā norādīto norēķinu kontu, līgumā ir norādīts arī konkrēts atbildētājas konta numurs. Aizdevuma līguma pamatnoteikumos komisijas maksa, kas ieturama no aizdevuma pamatsummas, ir paredzēta Ls 10 apmērā, līdz ar to Cedentam bija jāizsniedz atbildētājai aizdevuma summa Ls 590 apmērā.

Atbildētājas paraksts uz Aizdevuma līguma pirmās lappuses (parakstu zonā) apliecina, ka atbildētāja iepazinās ar līguma noteikumiem un apņemas tos pildīt, taču līguma parakstīšanas fakts pat par sevi nepierāda, ka Cedents atbilstoši šī līguma noteikumiem ir pārskaitījis aizdevuma summu atbildētājai, tādējādi, izsniedzot aizdevumu atbilstoši Aizdevuma līguma papildu noteikumu 1.punktam.

Kā pierādījumu aizdevuma izsniegšanas faktam prasītājs iesniedza 2008.gada 14.jūlija maksājuma uzdevuma Nr.32302 kopiju, ko apliecināja AS "MG Capital" pilnvarotais pārstāvis (l.l.43).

Tiesa uzskata, ka prasītāja iesniegtais dokuments neapliecina aizdevuma izsniegšanas faktu sekojošo iemeslu dēļ.

2008.gada 14.jūlija maksājuma uzdevumā Nr.32302 (l.l.43) norādīts, ka maksātājs ir **AS "MG Capital"**, reģistrācijas Nr.40003346547, saņēmējs /pers. A/, personas kods /personas kods/, maksājuma mērķis „Lig Nr.1121605974", maksājuma summa ir norādīta atšķirīgās valūtās, proti, maksātāja konta debetā kā **590 *euro***, bet saņēmēja konta kredītā kā **Ls 590**, maksājuma summa vārdiem ir norādīta kā "pieci simti deviņdesmit, 00 LVL". Uz šī maksājuma uzdevuma (spriežot pēc tā kopijas) nav kredītiestādes (AS "SEB banka") atzīmes par maksājuma uzdevuma izpildi.

Šī maksājuma dokumenta saturs viennozīmīgi norāda uz to, ka šis dokuments nevarēja tikt sastādīts tajā norādītajā datumā – 2008.gada 14.jūlijā, jo kā redzams no ierakstiem Komercreģistrā (Lursoft Uzņēmumu datu bāze) komersanta, kas reģistrēts ar vienoto reģistrācijas Nr.40003346547, firma (nosaukums) Aizdevuma līguma noslēgšanas laikā bija **«AS "GE Money"»,** kas norādīta arī Aizdevuma līgumā, un tikai pēc vairāk kā pieciem gadiem – 2013.gada 21.augustā šī firma (nosaukums) tika mainīta uz **«AS "MG Capital"».**

No tā secināms, ka nevienā dokumentā, kas varēja tikt sastādīti Aizdevuma līguma noslēgšanas laikā 2008.gadā, tostarp arī 2008.gada 14.jūlijā, aizdevēja un maksātāja nosaukums nevarēja būt norādīts kā AS "MG Capital", un ar šādu aizdevēja (maksātāja) nosaukumu dokumenti varēja tikt sastādīti ne agrāk kā 2013.gada 21.augustā.

Bez tam, arī pretrunas attiecībā uz maksājuma summu un to, kādā valūtā šī summa ir norādīta, ļauj apšaubīt minētā maksājuma uzdevuma patiesumu, jo no maksātāja konta pārskaitāma summa 590 *euro* (kuras ekvivalents latos ir Ls 414,65) ir krietni mazāka par summu, kāda ir norādīta kā ieskaitāma saņēmējas /pers. A/ kontā, - Ls 590. Tāpat ir apšaubāmi, ka šādu pretrunīgu uzdevumu kredītiestāde varēja korekti izpildīt, ja no dokumenta nav viennozīmīgi saprotams, kādu summu un kādā valūtā kredītiestādei ir jāpārskaita no maksātāja konta saņēmēja kontā.

Ievērojot iepriekš minētos apstākļus, tiesa šādu maksājuma uzdevumu neuzskata par ticamu pierādījumu faktam, ka AS "GE Money" izsniedza atbildētājai aizdevuma summu pilnībā vai daļēji.

Ja aizdevums faktiski tika izsniegts, veicot bezskaidras naudas pārskaitījumu no Cedenta konta atbildētājas kontā, šādu faktu ir iespējams pierādīt ar dažādiem rakstveida pierādījumiem, piemēram, Cedenta konta izrakstu par attiecīgu datumu, Cedenta kredītiestādes izsniegto izziņu, kas apliecina veikto maksājumu, atbildētājas konta izrakstu, taču atbilstoši CPL 10.pantā nostiprinātam sacīkstes principam tikai prasītāja ziņā ir, kādus pierādīšanas līdzekļus izmantot un kādus pierādījumus iesniegt tiesai, lai pierādītu tos apstākļus, uz kuriem ir pamatoti prasījumi.

Ievērojot visu augšminēto, tiesa atzīst, ka pierādījumi par aizdevuma faktisko izsniegšanu Aizdevuma līgumā paredzētajā apmērā un kārtībā tiesai līdz lietas izskatīšanas dienai netika iesniegti. Nav iesniegti arī jebkādi citi pierādījumi, kas apliecinātu faktu, ka atbildētāja atzina aizdevuma saņemšanu.

Kā vairākkārt atzīts tiesu praksē, atbilstoši CPL 93.panta pirmās daļas noteikumiem prasītājam ir pienākums pierādīt savu prasību, bet atbildētājam – savu iebildumu pamatotību. Tā, piemēram Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 23.maija spriedumā lietā Nr.SKC-248/2012 norādīja sekojošo: "Pēc vispārēja noteikuma civilprocesā strīds vienmēr saistās ar noteiktām civiltiesiskām interesēm, kuru dēļ puse vai lietas dalībnieks ir ieinteresēts tiesai pierādīt tos faktiskos apstākļus, uz kuriem tiek pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi *(sk. sal. Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu)*. Prasītājs cenšas panākt tā tiesiskā stāvokļa, kāds pastāvēja prasības celšanas laikā, grozīšanu, turpretim atbildētājs to nevēlas, jo viņam prasības iesniegšanas brīdī pastāvošie faktiskie apstākļi ir labvēlīgi. Tādējādi *onus probandi* (pierādīšanas pienākums) vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības. Līdz brīdim, kamēr prasītājs nav pierādījis prasību *(savu prasījumu pamatotību)*, atbildētājam nekas nav jāpierāda, viņš var prasību noliegt bez jebkādiem pierādījumiem. Pierādīšanas pienākums atbildētājam rodas ar to brīdi, kad prasītājs ir pierādījis savu prasību. Respektīvi, prasītājs nevar balstīties uz pieņēmumu, ja viņš nevar pierādīt savu prasījuma pamatotību, tad atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība, un ja viņš to nepierādīs, prasība ir jāapmierina. Rezumējot iepriekš minēto, secināms, ka, tā kā, ceļot prasību, prasītājs cenšas atjaunot savas tiesības, kuras atbildētājs ir aizskāris vai panākt apstrīdēto tiesību atzīšanu, tad prasītājam arī jāpierāda, ka:

1) viņam ir šādas tiesības (prasības aktīvais pamats);

2) atbildētājs šīs tiesības aizskāris vai apstrīd (prasības pasīvais pamats).

Neatkarīgi no prasības pamata prasītājam jāpierāda arī prasības apmērs *(sk. sal. Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora*

izdevums, 1933, 340.-343.lpp.).”

Turklāt, tā kā puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā *(sk. Civilprocesa likuma 10.pantu)*, tad pušu strīdīgās attiecības tiesai jāizvērtē pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas tiesai, un vienīgi šie dati ir tiesai nepieciešamais procesuālais pierādījumu materiāls, kuru tā pārbauda un novērtē *(sk. sal. Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 235.lpp.)*.

Ievērojot minētās atziņas, apstāklis, ka atbildētāja nesniedza paskaidrojumu par prasību, nevar tikt novērtēts kā prasības atzīšana vai kā atsevišķu prasības pamatā esošu faktu atzīšana. Nepastāv arī CPL 96.pantā paredzētie pamati prasītāja atbrīvošanai no pierādīšanas pienākuma.

Cesijas līguma noslēgšana starp sākotnējo kreditoru un prasītāju neatbrīvo pēdējo no pierādīšanas pienākuma.

Tā kā nav pierādīta aizdevuma summas faktiskā izsniegšana atbildētājai, nav pamata apmierināt prasību ne tikai par aizdevuma pamatsummas piedziņu, bet arī par visiem ar to saistītiem blakus prasījumiem – aizdevuma lietošanas procentu un līgumsoda piedziņu, jo blakus prasījumi spēkā ziņā ir atkarīgi no galvenā prasījuma. Līdz ar to prasība ir noraidāma kā nepierādīta.

Bez tam, pat gadījumā, ja prasītājs būtu iesniedzis pierādījumus par aizdevuma summas faktisku izsniegšanu atbildētājai, prasība nevar tikt apmierināta sekojošo iemeslu dēļ.

CL 1893.pants paredz, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā.

Saskaņā ar CL 1895.pantu visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

CL 1896.pants nosaka, ka noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem – lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem – lai termiņš jau būtu notecējis.

Atbilstoši šai normai noilgums prasībai par no Aizdevuma līguma izrietošā parāda samaksu sāka tecēt ar 2010.gada 26.jūliju (nākošo dienu pēc aizdevuma galīgā atmaksas termiņa iestāšanās, ja Aizdevuma līgums netika izbeigts vēl agrāk).

Saskaņā ar Komerclikuma 388.pantā doto definīciju komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību. Šā likuma 389.pantā teikts, ja darījums ir komercdarījums tikai vienam no darījuma dalībniekiem, šā likuma noteikumi par komercdarījumiem ir vienlīdz piemērojami arī pārējiem darījuma dalībniekiem, ciktāl normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.

Tiesa atzīst, ka 2008.gada 14.jūlijā Cedenta un atbildētājas starpā noslēgtais Aizdevuma līgums ir komercdarījums, jo viena no darījuma pusēm – Cedents bija Komercreģistrā ierakstītais komersants.

Komerclikuma 406.pantā noteikts, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Saskaņā ar Komerclikuma Pārejas noteikumu 15.punktu šī likuma D daļa, kurā ir iekļauts 406.pants, stājās spēkā 2010.gada 01.janvārī.

Attiecībā uz prasījumiem, kas izriet no Aizdevuma līguma, likumā nav noteikts cits noilguma termiņš, kas atšķirtos no Komerclikuma 406.pantā noteiktā.

Komerclikuma Pārejas noteikumu 16.punkts īpaši nosaka, ka, ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010.gada 1.janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņš izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

No minētām normām izriet, ka pušu attiecībām ir piemērojami nevis CL 1895.panta noteikumi par 10 gadu noilgumu, bet Komerclikuma 406.panta norma par 3 gadu noilgumu, kas skaitāms no 2010.gada 26.jūlija. Līdz ar to tiesa atzīst, ka savu prasījuma tiesību aizdevējs (kā sākotnējais prasītājs) varēja izlietot līdz 2013.gada 25.jūlijam, un 3 gadu noilguma termiņš ir beidzies 2013.gada 26.jūlijā. Prasība šajā lietā tika celta 2014.gada 27.oktobrī, tas ir, jau pēc 3 gadu noilguma termiņa notecējuma.

Civillikumā ir paredzēti gadījumi, kas aptur noilgumu (1898.pants) vai to pārtrauc (1902., 1904.-1906.pants), bet šo apstākļu esamība atbilstoši vispārīgam principam jāpierāda tiesīgajai personai, šajā gadījumā prasītājam.

Lietā nav iesniegti pierādījumi par apstākļiem, kas saskaņā ar CL 1898.pantu būtu par pamatu noilguma termiņa pagarināšanai (tā sākuma atlikšanai vai tecējuma apturēšanai), un tiesa šādus apstākļus nesaskata.

CL 1902.-1906.panta normas reglamentē noilguma pārtraukumu. Apstāklis, ka prasījuma tiesības pret atbildētāju cesijas rezultātā ir ieguvusi cita persona, saskaņā ar CL 1902.-1906.pantu nepārtrauc noilgumu.

Saskaņā ar CL 1905.pantu noilgumu pārtrauc atgādinājums parādniekam. Tiesas ieskatā noilguma pārtraukšanai nav pietiekami tikai sastādīt atgādinājumu, bet šis atgādinājums jāizsniedz atbildētājam (vai tā pilnvarotam pārstāvim) personīgi, vai jānosūta ar pasta sūtījumu, vai kāda citā veidā jādara zināms atbildētājam, tostarp atbilstoši pušu noslēgtā līguma noteikumiem. Kādā veidā atgādināt parādniekam par saistību izpildi, ir katra kreditora izvēle, taču ikvienam kreditoram ir jārēķinās ar to, ka pierādījumi par noilguma pārtraukumu ir jānodrošina pašam kreditoram.

Atliekot lietas izskatīšanu rakstveida procesā, tiesa saskaņā ar CPL 93.panta ceturto daļu paziņoja pusēm, par kādiem faktiem lietā nav iesniegti pierādījumi (l.l.48). Tiesā saņemti prasītāja pārstāvja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka laikā no 2011.gada 23.marta līdz šī lūguma sastādīšanas dienai atbildētājai tika sūtītas 6 atgādinājuma vēstules par parādsaistībām, par ko tiek pievienots apliecinājums (l.l.51-52). Paskaidrojumam ir pievienoti 2 dokumenti.

Tiesa atzīst, ka papildus iesniegtie dokumenti nepierāda noilguma pārtraukumu sekojošo iemeslu dēļ.

Lietā papildus ir iesniegti sekojoši pierādījumi, kas prasītāja pārstāvja ieskatā apliecina noilguma pārtraukumu: 1) prasītāja 2013.gada 09.jūlijā sastādītais pieprasījums atbildētājai par parāda samaksu (l.l.56), 2) AS “OpusCapita” 2015.gada 09.jūnija apliecinājums, kurā norādīts, ka 2013.gada 09.jūlijā šis uzņēmums saņēmis no prasītāja informāciju vēstules sagatavošanai un vēstule tajā pat dienā tika nogādāta VAS “Latvijas Pasts” piegādei uz adresi: /adrese/, /pers. A/ (Lietas Nr.0726293/01) (l.l.55).

Pierādījumi par to, ka AS “OpusCapita” aizdevēja uzdevumā nodeva minētās vēstules pasta komersantam – VAS “Latvijas Pasts”, lietā nav iesniegti. AS “OpusCapita” nav pašlaik un nav bijis 2013.gadā pasta komersants, par ko liecina sekojošie apstākļi.

Pasta pakalpojumu sniegšanu reglamentē Pasta likums, kura 1.punktā ir iekļautas vairākas definīcijas, tostarp saskaņā ar 1.panta 18.punktu pasta pakalpojumi ir definēti kā komerciāla rakstura darbības, kas saistītas ar pasta sūtījumu nosūtīšanu adresātam un ietver vienu vai vairākas šādas darbības: pasta sūtījumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, pasta sūtījumu pārvadāšana kā atsevišķs pakalpojums nav uzskatāms par pasta pakalpojumu; saskaņā ar 1.panta 16.punktu pasta komersants ir komersants, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā ir reģistrēts pasta pakalpojumu sniegšanai.

Pasta likuma 8.pantā noteikts, ka komersantam ir tiesības uzsākt pasta pakalpojumu sniegšanu, ja tas ir nosūtījis vai personiski iesniedzis regulatoram (Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai, turpmāk – SPRK) reģistrācijas paziņojumu. Likuma 9.panta pirmā daļa paredz, ka SPRK kā regulators izdod un oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” publicē noteikumus par pasta komersanta reģistrācijas paziņojuma un darbības

izbeigšanas paziņojuma saturu un to iesniegšanu SPRK, kā arī pasta komersantu reģistrā ierakstāmo informāciju. Savukārt, 9.panta otrā daļa nosaka, ka SPRL veido un uztur pasta komersantu reģistru un nodrošina tā publisku pieejamību.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas interneta mājas lapā www.sprk.gov.lv publiski pieejamajā pasta komersantu reģistrā (http://www.sprk.gov.lv/lapas/Pasts#Pakalpojumu-sniedzeji77) AS "OpusCapita", vienotais reģistrācijas Nr.40003380477, nav iekļauts kā reģistrētais pasta komersants, tāpat šī komercsabiedrība nav norādīta no reģistra izslēgto pasta komersantu un komersantu, kuriem ir atņemtas tiesības sniegt pasta pakalpojumus, sarakstā. No tā secināms, ka šī sabiedrība 2013.gadā nebija un nav pašlaik pasta komersants, secīgi jebkādas korespondences nodošana no prasītāja komercsabiedrībai AS "OpusCapita" nav uzskatāma par pasta sūtījuma nodošanu pasta komersantam, kas veic šī pasta sūtījuma piegādi adresātam. Gadījumā, ja starp prasītāju un AS "OpusCapita" tika noslēgts jebkāds līgums par vēstuļu apstrādi un/vai iepakošanu, vai kādām citām darbībām saistībā ar korespondences apstrādi, par ko tiesai pierādījumi nav iesniegti, tas nevar ietekmēt tiesas secinājumu par to, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par prasītāja vai tā pārstāvja atgādinājuma izsniegšanu atbildētājai personīgi vai nodošanu reģistrētam pasta komersantam nosūtīšanai atbildētājam atbilstoši Pasta likumam.

Citi pierādījumi par to, ka Cedents un/vai prasītāja pārstāvis atgādinājis atbildētājai par parādu, nav iesniegti, tāpat prasītāja pārstāvis neatsaucās uz citiem apstākļiem, kas saskaņā ar CL 1902.-1904., 1906.pantu varētu pārtraukt noilguma tecējumu.

CL 1910.pants nosaka, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība. Tādēļ noilgušu prasījumu nevar izlietot arī kā ierunu, piemēram, ieskaitam.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa secina, ka prasījumam ir iestājies noilgums, un tas ir objektīvs un pietiekams pamats prasības noraidīšanai. Arī Augstākās tiesas Senāts 2010.gada 21.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKC-100/2010 norādīja, ka, ja izskatot lietu pēc būtības, tiesa konstatē, ka ir iestājies civiltiesību normās noteiktais noilgums, tad tai jāpārbauda vienīgi jautājums par noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu, bet nav jāskaidro faktiskie apstākļi un jāvērtē pierādījumi, jo noilgums ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

Tādējādi prasība pret atbildētāju par parāda piedziņu, kas izrit no Aizdevuma līguma, noraidāma pilnībā.

CPL 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Noraidot prasību, nav pamata piedzīt no atbildētājas tiesas izdevumus.

Vadoties uz CPL 33.panta, 34.panta, 39.panta pirmās daļas 5.punkta, 41.panta pirmās daļas, 189.-193.panta, 195.panta, 250.^{25} panta, 250.^{27} panta, tiesa

n o s p r i e d a :

Akciju sabiedrības Lindorff Oy Latvijas filiāles, vienotais reģistrācijas Nr.40003514990, maza apmēra prasību par naudas piedziņu no **/pers. A/ (/pers. A/),** personas kods /personas kods/, **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Bauskas rajona tiesā.

Tiesnese I.Bogdanova